

POMYSŁ NA ŻYCIE Z PASJĄ

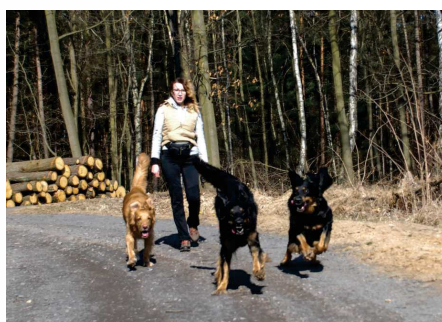
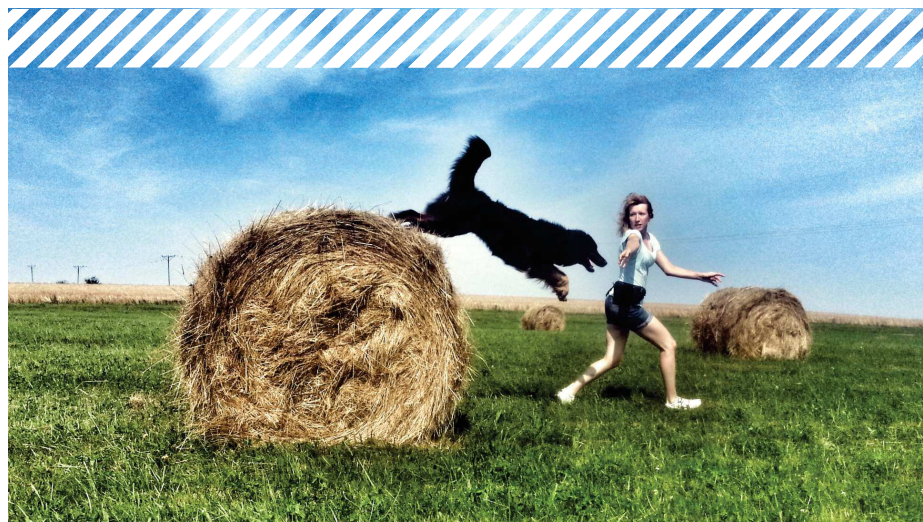
KAROLINA MAKOWSKA

PSYCHOLOG ZWIERZĘCY

Mamy większą inteligencję, więc powinniśmy być sprytniejsi i tak organizować przestrzeń i czas naszych pupili, by wszystkim nam żyło się przyjemnie i zgodnie. Na tym właśnie polega moja pasja, na budowaniu harmonii pomiędzy światem ludzi i zwierząt. To nasz wspólny świat, w którym powinniśmy cieszyć się swoją obecnością.

Angelo Mio FCI

Jak wygląda praca psychologa zwierzęcego?

Wbrew pozorom jest to głównie praca z ludźmi, dlatego ich też trzeba kochać :) Zadaniem psychologa zwierząt, podobnie jak behawiorysty i zoopsychologa jest zdiagnozowanie problemu i opracowanie terapii behawioralnej oraz czuwanie nad jej przebiegiem.

Zazwyczaj dwa pierwsze punkty są łatwiejsze, niż mogłoby się wydawać. Trzeba przyjąć się właścicielem zwierzaka, relacjom panującym w domu, oczekiwaniom właścicieli. Określić, z czym borykają się właściciele zwierzaka. Trwa to ok. 1-2 godzin. Jeśli jest taka możliwość, staram się zobaczyć konkretne sytuacje lub nagrania video wykonane przez właścicieli.

Dobór terapii musi być dostosowany do potrzeb i możliwości opiekunów, ponieważ najczęściej pracy muszą wykonać sami, każdego dnia. Życie to nie jest program telewizyjny, w którym wystarczy pstryknąć palcami i problem zniknie.

Poza tym chętnie prowadzę zajęcia w przedszkolach i szkołach związane z edukacją dzieci i rodziców, a także przyszłych rodziców. W tej chwili przygotowuję się do wykładów w szkole rolniczej, gdzie przyszli rodzice będą mogli dowiedzieć się, jak poradzić sobie w nowej sytuacji. Psycholog zwierząt może również pomóc w wyborze pupila, który najlepiej będzie pasował do swoich nowych właścicieli – dotyczy to zarówno wyboru rasy, czy konkretnego psiaka ze schroniska.

Jak długo zajmujesz się zwierzętami?

Zwierzętami zajmuję się od zawsze, ponieważ zawsze były moim hobby. Jednak w pełni świadomie zaczęłam pomagać właścicielom czworonogów ponad 2 lata temu.

Czy to prawda, że zwierzęta upodobią się do właścicieli?

Zdecydowanie to prawda! Mogę powiedzieć, że pokaz mi swojego zwierzaka, a powiem ci kim jesteś.

To jacy jesteśmy, jaki styl życia prowadzimy wpływa na naszych czworonoznych przyjaciół. Widać to również, gdy zwierzęta zmieniają swoich właścicieli lub na przykładzie zupełnie odmiennych relacji z poszczególnymi członkami rodziny. Jednym z głównych kryteriów, na podstawie którego dobieramy naszych pupili nadal w głównej mierze jest wygląd, dlatego nawet powierzchowność naszego zwierzaka idzie w parze z naszymi upodobaniami i gustem.

Gdzie przygotowywałaś się do tego zawodu?

Z pierwszego wykształcenia jestem biologiem, natomiast psychologię zwierząt studiowałam całkiem niedawno w Poznaniu na studiach podyplomowych. Jednak tak naprawdę wiedzę i doświadczenie zdobywałam i ciągle zdobywam na seminariach i szkoleniach dotyczących konkretnych zagadnień. Psychologia zwierząt to stosunkowo młoda, dynamicznie rozwijająca się dziedzina nauki, w której trzeba być na bieżąco i ciągle pogłębiać swoją wiedzę. Najlepszymi nauczycielami są zwierzęta, z których każde nauczyło mnie czegoś nowego. Do każdego trzeba podejść indywidualnie, a żeby mu pomóc trzeba też zrozumieć i przekonać do zmian jego opiekunów.

Masz ulubione zwierzę? Ze względu na jego specyficzne zwyczaje?

Fascynują mnie koty, kocham konie, ale psy to moje prawdziwie bratnie dusze. Dlaczego psy? Hmm... chyba dlatego, że one kochają współpracować z człowiekiem... ze nas słuchają, często bardziej niż my sami siebie słuchamy. Mówi się, że te psy to anioły, które zamiast skrzydeł mają cztery łapy i ja też zawsze przy sobie miałam takiego anioła stróża. Stąd hodowla hówartatów

Angelo Mio FCI, którą prowadzę, Angelo Mio czyli Moj Anioł. W hówartach zakochałam za ich 100% bycie najbardziej psimi psami wśród wszystkich znanych mi ras. Są to wspaniałe psy rodzinne, stróż domowego podwórza i cudowni radośni pochłaniacze wolnego czasu.

Jaki był najbardziej skomplikowany przypadek, z którym się spotkałaś?

Każdy przypadek jest „dziwny” i na swój sposób skomplikowany. Dziwny, bo nam ludziom jest dziwnie trudno dostrzec samemu nasze własne wdobyte w zwierciadle jakim jest pies lub kot. Skomplikowany, bo jeszcze trudniej zrozumieć, że to my komplikujemy sobie życie, a rozwiązywanie zazwyczaj jest niezmiernie banalne, a jednocześnie bardzo trudne do wykonania. Właściciele muszą być konsekwentni, zmienić swoje przyzwyczajenia i zachowania, a z tym większości z nas nie idzie tak łatwo. Większość ludzi uczyniwa swą zwierzęta i jest głęboko przekonany, iż ich postrzeganie świata, potrzeby i poglądy są identyczne jak nasze- ludzkie.

Najczęściej spotykam się z przedziwną kreatywnością zwierząt powstającą dla zabicia nudy- z nieposlušnym, ucieczkami, lękami. Problemem jest też agresja w stosunku do zwierząt lub ludzi. Wbrew pozorom dość często problem ten dotyczy również kotów, z kotem-królem nie ma żartów. Już dwukrotnie dosłownie uczyłam „samobrony” chłopałów właścicieli kotów przed ich „krwiożerczymi bestiami”, które to urządziły sobie polowania na zakochanych nieszczęśliwów. I tu właśnie jest klucz do wszystkiego... Jadąc za granicę uczyłam się języków, jednak zapraszając do naszego domu zwierzęta zapominamy o lekcyj psiej lub kociej mowy. Stąd wiele nieporozumień i narastających konfliktów, chęci udowodnienia kto jest silniejszy. A przecież to my – ludzie – jesteśmy odpowiedzialni za nasze zwierzęta i to na nas spoczywa obowiązek nauczania ich, jak ten nasz ludzki świat, w którym przyszło im żyć, działa.

Tesoro Mio

